

Ženski svet

Materinstvo.

(Nadaljevanje)

Mati mora posvetiti precej skrbi dojenčkovemu perilu. To mora biti v prvi vrsti snažno, vedno čisto oprano ter toplo. Braniti mora otroka pred mrazom, a vendar ne sme biti tesno, da bi ga oviralo, temveč ohlapno, da se lahko svobodno giblje v njem. Gibanje povzroča, da je krvni obtok močnejši ter se kosti in mišice krepkeje razvijajo. Z večkratno menjavo perila obdržimo otrokovo telesce v suhem, kar je izredno važnosti za njegovo zdravje in dobro voljo.

Marsikateri mamici so še danes najbolj pri srcu — povoji. Ne more si misliti svojega ljubčka z ravnimi udi, ne da bi ga meseca in meseca mučila s povijanjem. A to je precejšnja zmeta. Narava sama skrbi, da se otrokovo telesce zdravna. Saj ljudje, ki živijo povsem prirodno življenje, tako cigani, zamorci, divjaki, ne uporabljajo nobenih takšnih pripomočkov, a imajo kljub temu bolj ravne ude, kakor marsikakšen otrok civiliziranega sveta.

Če ima otroček krive nožice, je temu vzrok napačna prehrana, pomanjkanje sonca in svetlobe. Žive so temu preslabe koščice (rahitis ali angleška bolezen), morda pa je tudi podedovano. Povijanje temu prav nič ne odpomore, temveč še škodi. Ali se ti ne smili tvoj neboljčenec, mamica, ko leži trdo povezan v svoji postelji, da se niti ganiti ne more? Gleda sončne žarke nad seboj. Male ročice bi se radi poigravale z njimi, pa so neusmiljeno povezane, kakor roke hudočelca. Ne jemljimo malčku zlate svobode, ki je je bolj potreben kakor vsi drugi. Poleg tega pa trpi tudi otrokovo zdravje. Udje se mu ne morejo okrepiti, če so vedno povezani, prani koš je stisnjen in pljuca se ne razvijajo, kot bi se morala.

Rabimo le kratke, široke povoje, s katerimi lahko povijemo otroka čez prsi, da ostane lepše zaviti. Če je mrzlo, mu prav rahlo skrijemo pod povojem ročice in nožice, da se prehitro ne razbrcra in ne prehladi, zlasti če je moker. Verjemite, mamice, da vam bo malček zelo hvaležen zato, dasi vam tega ne more povedati!

A tudi to povijanje kmalu opustimo in oblečimo otročka rajše v srajčko, ki mora imeti dolge rokave, da se ročice skrijejo v njih. Spodnji del mora biti zavijan nazaj, da ni otrok gol, četudi brca. Pod srajčko mu privedemo v obliki hlačk plenico, ki jo zamenjamo, kadar je mokra. V to plenico vložimo lahko še eno zganjeno, da popije čim več mokrote.

Ker je dojenčkova koža zelo občutljiva, moramo biti pazljivi, da ga nikjer perilo ne tšči, da ni dolgo v mokrem in da se kje ne drgne. Včasih ga tšči nagubana plenica, včasih se mu drgne nožica ob nožico ali pa se mu v mokroti rani kožica, da ga začne boleti. In otroček joka.

Tedaj je dobro otrokovo kožico lahko namazati z vazelinom. Tudi poseben prah uporabljajo za razbolelo kožico, a to smemo le tedaj, če je rdeča, a še ni ranjena. Za ranjeno kožico smemo rabiti le vazelin ali prav dobro olje. Priporočala bi, da namažete dojenčku po vsaki kopeli občutljiva mesta, tako po hrbtu, med nožicami, za vratom, sploh povsod, kjer se gubanči, kjer se sicer rada vnamo in povzroča bolečine.

Spravimo zelenjad!

Ta mesec moramo poskrbeti, da si spravimo zelenjad za zimo in za zgodnjo pomlad, ko nam vrt še ne bo rodil nove. Nekaj smemo že shraniti z vkuhavanjem, tako fižol, kumare, paradižnik in dr. Drugo pa lahko na enostaven način spravimo z vrta in jo hranimo v kleti, v toplih gredah, a tudi zunaj na prostem v zasipih.

Kdaj začnemo s spraviljanjem in katero zelenjad lahko hranimo?

Hranimo lahko vse **kapusnice**, to je zelje, ohrovt, karfijolo in kolerabo, **korenasto zelenjad**: por, petršilj, zeleno, repo, rdečo peso, redkvico in korenje ter **endivijo**.

S spraviljanjem pa odlašamo, čim dalje moramo. Ni treba hiteti, dokler ni nevarnosti resnega mraza. Počakati je treba tudi, da spravljamo v suhem in yetpovnem vremenu, ko je zelenjad popolnoma suha. Če pa spravljamo po dežju ali snegu, pa je nevarnost, da se pojavi gniloba.

Najprimernejši prostor za prezimovanje je **suha in zračna klet**. Tja prinesemo vlažen pesek ali vrtno zemljo. Zelenjad je treba primerno pripraviti. Zelju, ohrovtu in podob. odstranimo suhe, objedene in nagnite liste, prav tako endiviji. Korenju, petršilju, pesi, zeleni potrgamo zelišče in pustimo srce celo. Korenje, repo, redkev in peso lahko spravimo kar na kupe ali v zabojce, brez peska ali prsti. Endiviji, zelju, karfijoli pa podsujemo korenine s peskom ali prstjo. Zeljnate in karfijolne glave pa lahko spravimo na kupih v praznih sobah ali v zračni, suhi kleti.

Ob toplem, suhem vremenu, je treba kleti dobro prezračiti ter zelenjad osnažiti vsake gnilobe, usehlili listov ter sploh vsega, kar bi povzročalo gnitje. Izmed vse zelenjadi je endivija za gnitje najbolj dovzetna; zato ji je posvetiti največ pozornosti. Bolje je tudi, če imamo zelenjad bolj na suhem, nego na premokrem prostoru. Zakivati je ni treba. Zadoštuje ji vlažen pesek ali prst.

Petršilj, zeleno, drobnjak, posadimo s prstjo vred v zabojček, ki ga imamo lahko bolj pri rokah, ker to zelenjad najčesteje rabimo.

Topla greda je tudi prav primeren prostor za prezimovanje. Biti pa mora na suhem kraju, da ne zamaka voda. Ob mrazu položimo na okna slamo in deske. Ob suhem vremenu tople grede prezračimo in osnažimo.

Za prezimovanje na prostem si moramo izbrati suh in zaveten prostor.

1. Izkopljemo jamo, 30 do 40 cm globoko, v katero polagamo zelenjad in ji prisujemo s prstjo prav do glav. Čez položimo v poševni legi deske, ki jih ob hudem mrazu pokrijemo s slamo.

2. Gredo, na kateri raste zelenjad, obkoličimo in jo od zunanji strani obložimo z deskami, ki jih zasujemo s prstjo ali z gnojem. Na eni strani naj bi bila deska nekoliko višja. Povrhu pokrijemo z deskami v poševni legi, nato položimo slamo, da zavarujemo rastline pred mrazom.

3. Za korenje, redkev, repo, peso napravimo nasipe. Z zemlje odstranimo važo ter položimo po tleh iz desk zbit žleb za prezračevanje, ki naj bo tako dolg, kakor nasip. Nanj naložimo kup korenja ali drugega, med katerega vstavimo od vrha kupa proti sredini iz štirih deščic zbit žleb za prezračevanje. Nato ves nasip pokrijemo s slamo, ki jo nazadnje

zamečemo s prstjo. Če je zelo mraz, zadela-mo odprtine žlebiča in položimo po nasipu preko prsti še plast slame.

Peter Rešetar rešetari.

Živijo Maček! Zdaj lahko vsi Slovenci kličejo: **Živijo Maček!** Kajti Maček je izjavil, da je sprejel načelo Mene, Petra Rešetarja, da naj Slovenci sami vodimo slovensko politiko in da njega to nič ne briga. Zdaj pa Kukovec ne bo več oznanjal pomladi Mačkove politike v Sloveniji.

Pod Mačkovno marelo je v času volitev vedril g. Kukovec, ki pa je sedaj izjavil, da je pristaš Pribičeviča in da je le kot zavaznik kandidiral na Mačkovi listi. Kaj bodo sedaj njegovi volivci rekli, še ni znano. Drugič bo treba kandidate naravnost naštrigati, da bomo vedeli, katere barve da je, ko ga volimo.

So, ki niso, niso, ki so! To ni kitajsko, ampak je slovenska beseda razpuščenega bojovníka Vidmarja. Kaj je hotel s tem povedati? Menda tole: **So, ki niso**, to so bojovníki, ki so sedaj res pravo bojovníško organizacijo ustanovili in **niso** le Vidmarjevimi političnim manevrom za štafazo. **Niso, ki so**, niso pač voditelji tisti, ki so samo zvoditelji!

Kolo časa. V Mariboru je izšla knjiga, ki bo na vse čase pričala, kako hitro se vrti kolo časa. V svojem uvodu se namreč zahvaljuje bivšemu banu, bivšemu podbanu, bivšima srezkima načelnikoma, bivšemu mestnemu županu. Obsega pa še marsikaj, kar je med tem postalo bívše, ko se je knjiga vezala in prišla na svetlo. **Tempo, tempo!**

Jeftič na jesenskem sprehodu: »List za listom pada... Čudno, da je listje mojega političnega drevesa, o katerem sem mislil, da je že zrastle do neba, odpadlo kmalu po 5. maju, ko je bujno pognalo. In vendar je šele sedaj jesen! Človek hoče živeti hitreje kakor narava. List za listom pada, kje je moj trošt in nada...?«

Prostovoljci za Abesinijo! Kličem na korajžo vse, ki so dejanski neprijatelji sode, da se mi prijavijo kot prostovoljci za Abesinijo. Tja itak ne bomo šli, samo da boste vpisani tudi vi kot dobrovoljci, saj se tako rado zgodi, da se kdo v miru štuli med prostovoljce, ko ni in nikoli ni bil.

Mandat za novo vlado. Po belgrajskih ulicah sem se sprehajal in lovil vse tiste, ki so že izjavili, da imajo mandat za sestavo nove vlade. Davidovič je rekel: »Jaz«, Maček je rekel: »Jaz«, Jeftič je rekel: »Jaz«, Ljotič je rekel: »Jaz«, uradniki so rekli: »Mi«, narod pa je rekel: Nikdo izmed teh! Vlado bo po pravočasnih volitvah sestavil narod!

Smo za razpust skupščine. Jeftič je te dni izjavil: Povsem napačno je, da bi bil jaz proti razpustu skupščine in proti novim volitvam. Pri tem parlamentu jaz itak ne morem več na vrh, zato je potrebno, da vodim nove volitve za druge poslance. Tudi sem za tajne volitve, vsaj na tak način kot 5. maja, ko še danes ne vedo posamezni kraji, koliko jih je volilo!

Na belgrajskem kolodvoru so izstopali številni ljudje, ki so jih Nemci prepodili. Sorojak jih je vprašal: »Kako ste došli semkaj?« Odgovorili so mu: »Slišali smo o naši aferi, pa smo šli na pot v obljubljeno deželo!«